

לודמיר

מקושרים לצדיק מאז ועד היום

להפצת משנתו ותורתו הבהירה של
הרה"ק רבי שלמה מקארלין זי"ע
סיפורים ותולדותיו, ותולדות זרעו אחריו

| גליין 208 |

פרשת תולדות תשובה

שבוע של חיים

מתורתו של רבינו ותלמידיו הק'

פרשת תולדות

ורב יעבוד צעיר (כה, כג). רצה לומר "ורב" - מי שמחזיק עצמו לרב, היינו שיש לו גדלות. "יעבוד צעיר" - הקב"ה עושה שיהיה צעיר. או יש לומר על זה הדרך: "ורב" - אם רוצה להיות רב, "יעבוד צעיר" - ואז הקב"ה יעשה אותו לרב. והוא על דרך דאיתא בזה"ק; 'מאן דזעיר איהו רב, ומאן דרב איהו זעיר'. או יש לומר על זה הדרך: "ורב יעבוד" - הרבה עבודה צריך לעבוד, "צעיר" כדי לבוא למדרגת ענוה.

(הרה"ק רבי יהודה צבי מסטרעטין זצוק"ל, דגל מחנה יהודה)

ולאם מלאם יאמץ (כה, כג). בא הכתוב לרמז כי מלחמת היצר הטוב והיצר הרע הוא מלחמה תמידית כי לא ינוחו ממלחמתם, או זה מתגבר או זה. כחכמי המוסר (חובת הלבבות שער עבודת האלקים פ"ד) שחלקו על הרמב"ם זצ"ל שסובר שיש דבר הרשות, אלא שאין דבר רשות כלל, אלא או מצוה או עבירה, כי כל דבר הרשות שהוא עושה על פי תורה ולשם שמים, הוא מצוה, ואם לא הוא עבירה. וכן הסכים לזה רוח אפינו קודש הקדשים הבעש"ט נבג"מ (צוואת הריב"ש דף ט), וכמו שכתב "וסרתם" - כי מיד שהאדם סר מהבורא יתברך, ויעבדתם אלהים אחרים" - נותן כח לסטרא אחרא. וזהו "ולאם מלאם יאמץ" - תמיד לשון הוה.

(דברי שלום, קידינוב)

וישב יצחק ויחפרו את בארות המים אשר חפרו בימי אברהם אביו וכו' (כו, יח). האבות הקדושים תקנו כל התקונים ויחדו כל היחודים בעובדות הגשמיות בחפירת הבארות ובענין המקלות ובמרעה הצאן, וכמבואר בספרים. וכשבאו אנשי כנסת הגדולה וראו שאי אפשר שיתנהג העולם במדרגות העליונות האלו, ותקנו הברכות והתפלות והטמינו והצפינו כל האורות וכל היחודים הכל בנוסח התפילה והברכות וזה עד ביאת משיחנו במהרה בימינו, אמן.

(בית אהרן קמד)

קדושת הקדוש

אמרים מובחרים, יקרים ומאירים, מתוך הספר 'קדושת הקדוש' הנמצא בשלבי עריכה

שתיית יין שרף

דער קארלינער האט נישט פאזואליט קיין יונגע לייט טרינקען קיין בראנפן, נאר נאכין דאבונען איז גיווען א קליין כלישקיל, און דאס איז גיווען האלב וואסער, און דער פאר האט מען בעדארפן צו געבין אגרווני ארץ ישראל געלד [-הקארלינער לא הרשה לאברכים לשותות יי"ש, רק אחר התפילה הי' כוסית קטנה, חציה מים, והי' צריך לתת עבודה מטבע לצדקת ארץ ישראל].

(כתבי הרה"ק רבי ירחמיאל משה מקוזניץ, מפי הרה"ק רבי אשר אדמור"ר הצעיר מסטאלין)

עיטורי קדוש

מסיר מפניו צלם אלקים

הצדיקים הק' הפליגו מאוד נגד שתיית היי"ש ושתיית משקאות המשכרים, וכך מובא בצעטיל קטן (אות י"ח) להרה"ק רבי אלימלך מליזענסק:

"ועיקר שישמור את עצמו ממשקה המשכרו, כי זה חולי רע ומביא את האדם לשפלות גדול. כמאמר התנא, לא תרוי ולא תחטא".

הרה"ק מהרי"ד מבעלזא זי"ע אמר: ס'איז געווען א רבי ר' בער ז"ל, דעם גרעסטן בעל עבירה האט ער געקענט קוקען אין די אויגן, נאר א שיכור האט ער נישט געקענט קוקען אין די אויגן, ווייסטו פארוואס? ווייל ער קערט אפ פון זיך דעם צלם אלוקים [-היה הרבי ר' בער (המגיד ממעזריטש זי"ע), על הבעל עבירה הכי גדול היה מסוגל להסתכל בפניו, אבל על שיכור לא היה מסוגל להסתכל, היודע הנך מדוע? משום ששיכור מסיר מפניו את הצלם אלוקים].

הרה"ק רבי מעכעלי מזלאטשוב היה אוסר לשותות אפילו מעט יי"ש, והיה אומר שאפילו מעט מבלבל את המוח, וכך מסופר בספר אמרי פנחס השלם (שער הסיפורים אות כא): "מה שהיה הר"ר מיכעלע מזלאטשאב ז"ל מתחילה מחולק עם הרב (רבי פנחס מקוריץ) ז"ל, ואחר כך הוא היה אוהבו מאוד, לפי שהרב ז"ל הנהיג עכשיו לשותות מעט יי"ש ומעט מעד, ורבי מעכעלי זצ"ל היה אומר שאפילו מעט מבלבל המוח והיה מונע מלשותות כלל".

מאוד מאוס

רבינו היה מגנה מאוד את השותים יין שרף, ואף הוא עצמו היה מנהגו שלא היה שותה יין שרף, אלא היה לוקח כוס מים והיה נוטף לתוכו מעט יין שרף. ופעם אחת אמר שיש בכוחו לבטל יין שרף מהעולם, אך הוא אינו עושה כן כי הוא חושש לפרנסת ישראל המתפרנסים ממכירת יין שרף (כתבי ר"י שו"ב מערכת רבינו אות לה).

וכן נהגו גם תלמידיו אחריו שהיו נמנעים מלשותות יי"ש, וכן מובא בספר שמע שלמה (סיפורים, אות עז) בשם כת"י אמרי משה: פעם אחת באו מחזיקי אורענדא ובקשו מהלעכאוויטשער שישתה מעט יין שרף מהול במים כו'. ובקאברין היה הדבר כמו איסור גמור לשותות יי"ש, ודיבר תמיד הרבה מזה, גם קודם כל נסיעה מביתו לדרך הזהיר את אנשיו מלשותות יי"ש. ומנהג פשוט הוא אצל אנשי מעשה מלבוא לפיהם יי"ש מעולם, ע"כ.

אך על אף גודל האזהרות, אין בכלל הדבר הזה שתיית מעט יי"ש, כפי שנהגו החסידים בעת התוועים יחדיו, וכך מובא בספר כתבי קודש (עמוד ל) משיחותיו של הרה"ק רבי יחנן מסטאלין קארלין זצוק"ל:

"דער טאטע האט געזאגט, בראנפן - פע! בראנפן זענען מיר ממאס, א חסידיש ביסל בראנפן איז ניט דא קיין העכערס פון דעם [-אאמו"ר זי"ע היה אומר, יין שרף פע, אנו מאוד ממאסים שתיית יין שרף, אך מעט יי"ש שהחסידיים שותים יחדיו אין דבר נעלה מכך].

על הצינן של הקדוש הוה, הוא ממש כמו שעומדים לפניו בחיים חיותו. (רבי אשר מסטאלין)

קחו שותפות בבניית בית הרבי,
ושלחו קוויטל על הצינן הקדוש.

התקשרו עכשיו 04-30-10-900

הנהר שהפשייר

הרה"ק מרימנוב את השליח בפעם השניה, אך הגביר עדיין לא הסכים להופיע. כשמוע הרה"ק מרימנוב את דבריו אותו חצוף, אמר בלשון קדשו: "אם הוא לא יחתום, לא נצטרך עוד לחתימתו...". אך אותו עז פנים לא שת ליבו גם לזאת. והנה ניגש רבי צבי הירש לרבי מנחם מנדל, וביקשו שרצונו לטבול במקוה. צעדו אפוא שני הצדיקים אל הנהר אשר בקצה העיירה, ובהגיעם מצאוהו מזוג וקפוא, שכן עקב הקור החורפי העז קרשו פני המים ונעשו קרח.

פתח הרה"ק מרימנוב וסיפר לרבי מנדל: "בהיותי פעם משרת את רבי הרה"ק מנחם מנדל זי"ע, אירע פעם כדבר הזה שהנהר נקרש מקור. והנה קרא אז לעברי מורי ר' מנדל: "הירש, מה שמו של שרו של אש?" ומיד באומרו כן, נעשה חור בתוך הנהר והיו בתוכו מים רותחים שהעלו זיעה, והמים היו כל כך רותחים שאי אפשר היה להכניס בהם אפילו אצבע.

שוב פנה אלי מורי ורבי: "הירש, מה שם השר שעושה קרירות?" וכאשר אמר הרבי ר' מנדל דבר זה נעשו המים פושרים וראויים לטבול בהם". מה רבה היתה פליאתם של הנוכחים, שכן כאשר סיים הרה"ק רבי ר' הירש לספר את המעשה, התרחש אותו הפלא שאירע אצל הרב, לנגד עיני השומעים המשתאים: בתחילה נעשו המים רותחים ואח"כ פושרים, וטבלו בהם הרה"ק מרימנוב ורבי מנדל מלינסק.

שבו שני הצדיקים בעלותם מן הטבילה ופניהם מאירות בקדושה, מתהלכים בלווית קהל רב מבני לינסק אשר במו עיניהם חזו במופת הגדול אשר התחולל על שפת הנהר. עודם מהלכים ברחובה של עיר, והנה באו לקראתם כמה מתושבי המקום בהילות ושחו להם שאותו עשיר-חצוף התכופף לתוך הבאר, ושלשל את ידו לעומק הבאר עם הכלי לשאוב מים, והטה את עצמו יותר מדי, ונפל לתוך הבאר ומת, ל"ע.

ביום המחרת נתמנה רבי מנחם מנדל להיות אב"ד לינסק, במעמד אלופי הקהל ועל צבאם הרה"ק רבי ר' הירש מרימנוב, ויענו כל העם יחדיו "יעמוד יעמוד מורינו מרא דאתרא", ויישב על כס הרבנות יותר משלושים שנה עד לפטירתו ביום כ"ב טבת תרכ"ב.

לרגל הילולת הרה"ק רבי צבי הירש בן רבי יהודה לייב מרימנוב זי"ע - נלב"ע ל' לחודש חשוון שנת תר"ז (מהרה"ק ר"י מפשווארסק מקובל שנסתלק בין השמשות שבין כ"ט ול' חשוון).

ארבע שנים בלבד כיהן הרה"ק רבי אברהם חיים בנו של הרה"ק רבי נפתלי צבי מראפשיץ, כרבה של לינסק - עיירה השוכנת בדרום מזרח פולין. מיום "יא אייר שנת תקפ"ז עד לכה"ה לחודש אב שנת תקצ"א, אז נלקח לבית עולמו והוא כבן מ"ט, כשהוא מותיר אחריו שש בנות ובן יחיד, רבי מנחם מענדל.

רבי מנחם מענדל הראשון מלינסק, אביו של רבי נפתלי צבי מראפשיץ. קדוש וזך היה כבר משנותיו הצעירות, ובשנות ילדותו זכה להיות מרואי פניו וחוסי צילו של החוזה הקדוש מלובלין. בעת הסתלקות אביו בחטף בן עשרים ושש

שנים בלבד היה, אולם למרות גילו הרך, ביקשו בני העיר לינסק למנותו עליהם ולהושיבו על כס הרבנות המיומת. אולם בקצה העם היו כאלו אשר לא אבו לקבל ההחלטה וסיירו למינויו של הרב הצעיר אשר טרם מלאו לו שלושים. אלו חברו עם קבוצה שהיו מתנגדי החסידות, ויחדיו נעמדו חוצצים ועיקשים למנוע את מינויו של רבי מנחם מענדל.

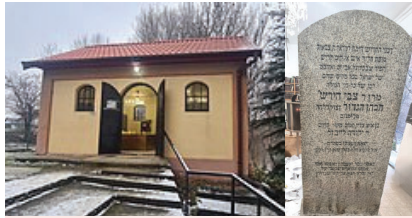
ותהי העיירה לינסק כמרחקה חודשים מספר וכספינה בעין הסערה. הללו מבקשים בכל עוז למנות את בן הרב, והללו מסרבים בכל תוקף.

הגיעה ובאה השמועה לאחוזי הרה"ק רבי צבי הירש מרימנוב כי הרוחות בלינסק לא שוקטות. כשמועו זאת קם ונסע בתחילתו של החורף אל לינסק, אשר לא רחוקה היא מרימנוב. קהל גדול קידם את פני קדשו בכבוד גדול, ובמעמד היקבלת פנים קרא הרבי מרימנוב והכריז:

"קראו נא לכל בני העיר היקרים, ונמנה בזאת את כבוד הרב מנחם מענדל לרשת את כס אביו ונחתום על כתב הרבנות, למנותו לאב"ד לינסק!" כמובן שנקבצו ובאו כל בני העיר למעמד ההכתרה, כשגם אלו המתנגדים לענין כפפו ראשם ביראת הכבוד מפניו של רבי צבי הירש, והגיעו מוכנים ומזומנים לתת את חתימת ידם לגליון.

כולם, חוץ מגביר אחד, שהעז פנים ואמר שלא יחתום בשום אופן. קרא הרבי ר' הירש למשמשו ואמר לו לומר לאותו גביר בלשון זו: "זאג איהם אז הירש משרת רופט איהם צו קומען" (תאמר לו שצבי משרת קורא לו). [משרת' היה תארו של רבי צבי הירש, שטרם התמנותו להנהיג עדה בישראל, שימש את רבי מנחם מענדל מרימנוב, ומשום כך חתם בענותותו כל ימיו את שמו בתואר 'משרת'].

אותו חצוף היה מלגלג על דברי חכמים ומילא פיו בשחוק על דבריו. שלח

מימין: ציון קדשו של הרה"ק מרימנוב זי"ע משמאל: אוהל שעל ציונו הקדוש

חידת השבוע

ילדי רבינו שלמה

החיים בלודמיר בעבר ובהווה

החיים בלודמיר

חידה: מי השתמש עם שר האש, ולאיה צרה?

הפתרון לחידה מופיע בעלון זה.

כדי לענות על החידה יש לחיג לקו לודמיר 02-3011122

להכנס לשלוחת הילדים - שלוחה מספר 0

ולפעל לפי ההוראות. הזוכה יקבל זכוי לרכישת זוג משחקי פופיט.

את התשובה יש לשלח עד ליום ראשון פרשת ויצא

הזוכה לפרשת ויצא: יוסי הניג בית שמש

אוצרות ומשגים

רבי צבי הירש הנהן מרימנוב

הקהל הרב, ותכף פאשר יצא הרבי מן המקוה אץ רץ וקפץ אל המקוה עם בגדיו! ואכן כשיצא מן המקוה נהפך לאיש אחר, והלך עם רבי אברהם משה, שיעץ לו לנסע לחסות בצל רבי מנחם מענדל מרימנוב.

שם מרימנוב החל להתעלות במעלות הצדיקים. הוא נעשה לתלמידו ומשרתו של רבי מנחם מענדל, ולאחר פטירת רבו מנוהו, למרות התנגדותו, למנהיג על העדה. אך רבי הירש ברב ענוה סרב להתמנות כרב, והמשיך לנסע לחסות בצל רבי נפתלי צבי מראפשיץ. רק לאחר פטירתו של רבי נפתלי נאות לקבל את על ההנהגה והנהיג אלפים רבים מישראל וכל צדיקי גליציה נסעו אליו.

רבי צבי הירש מרימנוב המכנה רבי הירש משרת, נולד בשנת תקל"ח בעיר דאמבראנאו לאביו רבי יהודה ליב. בגילדותו נתיתם מאביו וגם מאמו, ובמשך כל שנות ילדותו גדל בבית יודו ומסור להיות עוזרו של החיט, כשכל העת התנהג ביראה ובקדושה והיה מתפלל בכונה עצומה, כשהוא קם בכל לילה לערף תקון חצות בבכי ודמעה.

פעם היה רבי אברהם משה מפשווארסק בעירה טורנע, והלך למקוה, וקהל גדול המתין מבחוץ, וכלם היו משתוקקים לטבול בראשונה תכף ומיד אחר הצדיק, כי היו אומרים שמי שטובל ראשון אחרי רבי אברהם משה זוכה לקבל מדרגות נעלות בעבודת ה'. והלך הירש עוזרו של החיט גם הוא נוכח היה בין

אגודת 'למען ציון'

בימים אלו בעת שהותם של כמה מפעילי צוות בית הכנסת האורחים בעיר לודמיר - נחשפו הללו לפעילות הקודש העניפה של אגודת למען ציון דחסידי קארלין סטאלין היקרים היי, העושים לילות כימים במסירות נפש עצומה, בכל לב ונפש, להעמדת החשמל בפנים ציון הקודש של רבינו שלמה, כולל מערכות חימום בימי הצינה החורפיים, לרווחתם ונעימותם של המתפללים, והכל בנועם וזון מיוחד. חפץ ה' בידם יצליח, יתן ה' ברכה בכל מעשי ידיהם!